

پل های عابر پیاده با محوریت توسعه پایدار

ساناز کرباسی^{۱*}، لیلا رحیمی^۲، بنام شکوهی

۱- کارشناسی ارشد تکنولوژی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران، sanaz.karbasi23@gmail.com

۲- دکترای معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه سراسری واحد تبریز، ایران، architect_rahimi@yahoo.com

۳- دانشجوی دکترای مهندسی عمران، دانشگاه آزاد واحد ارومیه، ایران، behnamshokouhi65@gamil.com

چکیده

امروزه، در سیاست‌های طراحی شهری به دنبال تقویت محیط‌های پیاده و از بین بردن موانعی هستیم که توانایی ما را برای پیاده‌روی آسان و ایمن، محدود می‌کند. ما در اغلب موارد خیابان‌ها و فضاهایی را طراحی می‌کنیم که الویت را به عبور وسایل نقلیه داده است. بنابراین برای انسان‌هایی که از این فضاها استفاده می‌کنند، شهری را می‌سازیم خطرناک، بدون احساس امنیت و خودمانی بودن در هنگام حضور در فضاهای شهری آن. اتومبیل‌ها روز به روز حاکمیت خود را بر شهر بیشتر می‌کنند و به دنبال آن نقش و حضور عابر پیاده در فضاهای شهری کم‌رنگ‌تر می‌شود. نتیجه این عمل ساختن شهرها با خصوصیات انسانی پایین است، فضاها فاقد حس هویت و صمیمیت هستند و انسان به فردی غریبه در فضاهای شهری تبدیل می‌شود. در این تحقیق روش پژوهش، توصیفی- تحلیلی و داده‌ها و اطلاعات پژوهش و تحلیل اطلاعات به شیوه کتابخانه‌ای و اسنادی و همچنین از مشاهدات میدانی استفاده شده تا بتوان یک آسیب‌شناسی بدست آورد.

کلیدواژه: توسعه، پایدار، پل، پیاده